

AVTAL
om ömsesidig rättslig hjälp mellan Europeiska unionen och Amerikas förenta stater

INNEHÅLL

Ingress

Artikel 1 Mål och syfte

Artikel 2 Definitioner

Artikel 3 Tillämpningsområde för detta avtal i förhållande till bilaterala avtal om ömsesidig rättslig hjälp med medlemsstater och om sådana avtal saknas

Artikel 4 Identifiering av bankinformation

Artikel 5 Gemensamma utredningsgrupper

Artikel 6 Videokonferens

Artikel 7 Påskyndat översändande av framställningar

Artikel 8 Ömsesidig rättslig hjälp till administrativa myndigheter

Artikel 9 Begränsningar av användningen för att skydda personuppgifter och andra uppgifter

Artikel 10 Den ansökande statens begäran om sekretess

Artikel 11 Samråd

Artikel 12 Tidsmässig tillämpning

Artikel 13 Icke-avvikelse

Artikel 14 Framtida bilaterala avtal om ömsesidig rättslig hjälp som ingås med medlemsstater

Artikel 15 Utsedd myndighet och underrättelse

Artikel 16 Territoriell tillämpning

Artikel 17 Översyn

Artikel 18 Ikraftträdande och upphörande

Förklarande not

EUROPEISKA UNIONEN OCH AMERIKAS FÖRENTA STATER,

SOM ÖNSKAR att ytterligare underlätta samarbetet mellan Amerikas förenta stater och Europeiska unionens medlemsstater,

SOM ÖNSKAR bekämpa brottslighet på ett effektivare sätt för att skydda sina demokratiska samhällen och gemensamma värderingar,

SOM VEDERBÖRLIGEN BEAKTAR den enskildes rättigheter och rättsstatsprincipen,

SOM BEAKTAR de garantier i sina respektive rättssystem som ger en åtalad person rätt till en rättvis rättegång, inbegripet rätt att rannsakas av en opartisk domstol inrättad i enlighet med lagstiftningen,

SOM ÖNSKAR ingå ett avtal om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål,

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

Artikel 1

Mål och syfte

De avtalsslutande parterna förpliktar sig att, i enlighet med bestämmelserna i detta avtal, förbättra samarbetet och ömsesidig rättslig hjälp.

Artikel 2

Definitioner

1. *avtalsslutande parter*: Europeiska unionen och Amerikas förenta stater.
2. *medlemsstat*: en medlemsstat i Europeiska unionen.

Artikel 3

Tillämpningsområde för detta avtal i förhållande till bilaterala avtal om ömsesidig rättslig hjälp med medlemsstater och om sådana avtal saknas

1. Europeiska unionen, enligt Fördraget om Europeiska unionen, och Amerikas förenta stater skall se till att bestämmelserna i detta avtal tillämpas i förhållande till de bilaterala avtal om ömsesidig rättslig hjälp mellan medlemsstaterna och Amerikas förenta stater som är i kraft dagen för detta avtals ikraftträdande, på följande villkor:

- a) Artikel 4 skall tillämpas för att göra det möjligt att identifiera konton och ekonomiska transaktioner utöver det bemyndigande som redan föreskrivs enligt bestämmelserna i bilaterala avtal.
- b) Artikel 5 skall tillämpas för att tillåta upprättande av och verksamhet för gemensamma utredningsgrupper utöver det bemyndigande som redan föreskrivs enligt bestämmelserna i bilaterala avtal.
- c) Artikel 6 skall tillämpas för att tillåta upptagning av vittnesmål från en person i den anmodade staten genom användning av videoöverföringsteknik mellan den ansökande och de anmodade staterna utöver det bemyndigande som redan föreskrivs enligt bestämmelserna i bilaterala avtal.

d) Artikel 7 skall tillämpas för att göra det möjligt att använda snabba kommunikationsmedel utöver det bemyndigande som redan föreskrivs enligt bestämmelserna i bilaterala avtal.

e) Artikel 8 skall tillämpas för att tillåta ömsesidig rättslig hjälp till de berörda administrativa myndigheterna utöver det bemyndigande som redan föreskrivs enligt bestämmelserna i bilaterala avtal.

f) Med förbehåll för artikel 9.4 och 9.5 skall artikel 9 tillämpas i stället för, eller i avsaknad av, bilaterala avtalsbestämmelser som reglerar begränsningar av användningen av information eller bevismaterial som lämnas till den ansökande staten och som reglerar villkoren för eller vägran att lämna hjälp på grunder som rör dataskydd.

g) Artikel 10 skall tillämpas i avsaknad av bilaterala avtalsbestämmelser som reglerar under vilka omständigheter en ansökande stat kan ansöka om att få framställningen belagd med sekretess.

2. a) Europeiska unionen, enligt Fördraget om Europeiska unionen, skall se till att varje medlemsstat bekräftar att dess gällande bilaterala avtal med Amerikas förenta stater om ömsesidig rättslig hjälp skall tillämpas på det sätt som anges i denna artikel, i ett skriftligt instrument mellan medlemsstaten och Amerikas förenta stater.

b) Europeiska unionen, enligt Fördraget om Europeiska unionen, skall se till att nya medlemsstater som ansluter sig till Europeiska unionen efter detta avtals ikraftträdande och som har bilaterala avtal om ömsesidig rättslig hjälp med Amerikas förenta stater vidtar de åtgärder som avses i led a.

c) De avtalsslutande parterna skall sträva efter att fullfölja det förfarande som anges i led b före den beräknade anslutningen av en ny medlemsstat, eller snarast möjligt därefter. Europeiska unionen skall till Amerikas förenta stater meddela dagen för den nya medlemsstatens anslutning.

3. a) Europeiska unionen, enligt Fördraget om Europeiska unionen, och Amerikas förenta stater skall även se till att bestämmelserna i detta avtal tillämpas i avsaknad av ett gällande bilateralt avtal om ömsesidig rättslig hjälp mellan en medlemsstat och Amerikas förenta stater.

b) Europeiska unionen, enligt Fördraget om Europeiska unionen, skall se till att sådana medlemsstater i ett skriftligt instrument mellan den berörda medlemsstaten och Amerikas förenta stater bekräftar tillämpningen av bestämmelserna i detta avtal.

c) Europeiska unionen, enligt Fördraget om Europeiska unionen, skall se till att de nya medlemsstater som ansluter sig till Europeiska unionen efter detta avtals ikraftträdande och som inte har bilaterala avtal om ömsesidig rättslig hjälp med Förenta staterna vidtar de åtgärder som avses i led b.

4. Om det förfarande som avses i punkterna 2 b och 3 c inte har slutförts dagen för anslutningen, skall bestämmelserna i detta avtal gälla i förbindelserna mellan Amerikas förenta stater och den nya medlemsstaten från och med den dag de har underrättat varandra och Europeiska unionen om att deras interna förfaranden i detta syfte har slutförts.

5. De avtalsslutande parterna är eniga om att syftet med detta avtal endast är ömsesidig rättslig hjälp mellan de berörda staterna. Bestämmelserna i detta avtal medför inga rättigheter för en enskild person att erhålla, undertrycka eller utesluta bevis eller förhindra att en framställning verkställs, inte heller att utöka eller begränsa rättigheter som annars skulle gälla enligt nationell lagstiftning.

Artikel 4

Identifiering av bankinformation

1. a) Den anmodade staten skall, i överensstämmelse med villkoren i denna artikel, efter en framställning från den ansökande staten snabbt förvissa sig om huruvida bankerna på den anmodade statens territorium innehar information om huruvida en identifierad fysisk eller juridisk person som misstänks eller anklagas för ett brott är innehavare av ett eller flera bankkonton. Den anmodade staten skall genast meddela den ansökande staten resultaten av sina undersökningar.
- b) De åtgärder som avses i led a kan även vidtas för att identifiera
 - i) information som rör fysiska eller juridiska personer som fällts för eller på annat sätt varit inblandade i brott,
 - ii) information som andra finansinstitut än banker innehar, eller
 - iii) ekonomiska transaktioner utan samband med konton.
2. En framställning om information enligt punkt 1 skall innehålla följande:
 - a) Identiteten på den fysiska eller juridiska person som är relevant för att finna kontona eller transaktionerna.
 - b) Tillräcklig information för att den behöriga myndigheten i den anmodade staten
 - i) skäligen skall kunna misstänka att den berörda fysiska eller juridiska personen är inblandad i brott och att banker eller annat finansinstitut än bank på den anmodade statens territorium kan inneha den begärda informationen, och
 - ii) skall kunna anta att den information som eftersträvas gäller brottsutredningen eller lagföringen.
 - c) I möjligaste mån information om vilken bank eller annat finansinstitut än bank som kan beröras och annan tillgänglig information som kan bidra till att minska utredningens omfattning.

3. Framställningar om hjälp enligt denna artikel skall översändas mellan

- a) de centrala myndigheter som ansvarar för ömsesidig rättslig hjälp i medlemsstaterna eller de nationella myndigheter i medlemsstaterna som ansvarar för att utreda eller beivra brott och som har utsetts i enlighet med artikel 15.2, och
- b) de nationella myndigheter i Förenta staterna som ansvarar för att utreda eller beivra brott och som har utsetts i enlighet med artikel 15.2.

Efter ikraftträdandet av detta avtal får de avtalsslutande parterna genom utväxling av diplomatiska noter enas om att ändra de kanaler genom vilka framställningar enligt denna artikel görs.

4. a) Med förbehåll för led b får en stat enligt artikel 15 inskränka sin skyldighet att lämna hjälp enligt denna artikel till följande:
 - i) Straffbara brott enligt såväl den anmodade som den ansökande statens lagstiftning.
 - ii) Brott som medför en påföljd som innebär frihetsstraff eller annan frihetsberövande åtgärd på minst fyra år i den ansökande staten och minst två år i den anmodade staten.
 - iii) Angivna grova straffbara brott enligt såväl den anmodade som den ansökande statens lagstiftning.
- b) En stat som inskränker sin skyldighet enligt led a ii eller a iii skall åtminstone möjliggöra identifiering av konton som kopplas till terroristverksamhet och tvätt av vinning som skapats genom omfattande grov brottslig verksamhet som är straffbar enligt såväl den anmodade som den ansökande statens lagstiftning.
5. Hjälp får inte vägras enligt denna artikel med hänvisning till banksekretess.
6. Den anmodade staten skall besvara en framställning om att uppvisa förteckning över konton eller transaktioner som identifierats enligt denna artikel i överensstämmelse med bestämmelserna i det tillämpliga avtal om ömsesidig rättslig hjälp som är i kraft mellan de berörda staterna eller, i avsaknad av ett sådant avtal, i överensstämmelse med kraven i dess nationella lagstiftning.
7. De avtalsslutande parterna skall vidta åtgärder för att undvika att anmodade stater åläggs mycket stora bördor genom denna artikel. Om resultatet ändå blir mycket stora bördor för den anmodade staten, inbegripet för banker eller genom användning av de kommunikationskanaler som anges i denna artikel, skall de avtalsslutande parterna omedelbart samråda för att underlätta tillämpningen av denna artikel och även för att vidta de åtgärder som kan krävas för att minska aktuella och framtida bördor.

Artikel 5

Gemensamma utredningsgrupper

1. De avtalsslutande parterna skall, i den utsträckning de inte redan har gjort detta, vidta de åtgärder som är nödvändiga för att möjliggöra att gemensamma utredningsgrupper kan inrättas och verka på varje medlemsstats respektive Amerikas förenta staters territorium, i syfte att underlätta brottsutredningar eller straffrättsliga förfaranden som berör en eller flera medlemsstater och Amerikas förenta stater, om den berörda medlemsstaten eller Amerikas förenta stater anser det vara lämpligt.

2. De förfaranden enligt vilka gruppen skall fungera, t.ex. sammansättning, varaktighet, plats, organisation, uppgifter, syfte samt villkor för deltagande av medlemmar från en medlemsstat i utredningar som sker på en annan medlemsstats territorium, skall överenskommas mellan de berörda behöriga myndigheter som ansvarar för utredning eller beivrande av brott, så som fastställts av de respektive berörda staterna.

3. De berörda behöriga myndigheter som har utsetts av respektive stat skall kommunicera direkt om inrättande av sådana grupper och deras verksamhet, men om komplexiteten är ovanligt stor, eller om omfattningen eller andra rådande omständigheter anses nödvändiggöra en mer central samordning om några eller samtliga aspekter, får staterna enas om andra lämpliga kommunikationskanaler för detta ändamål.

4. När den gemensamma utredningsgruppen behöver vidta utredningsåtgärder i någon av de stater som inrättat gruppen, får en medlem av gruppen från den staten be sitt eget lands behöriga myndigheter att genomföra dessa åtgärder utan att de övriga staterna behöver lämna in en framställning om ömsesidig rättslig hjälp. Den rättsliga standard som krävs för att få till stånd åtgärden i den staten skall vara den standard som tillämpas på nationell utredningsverksamhet.

Artikel 6

Videokonferens

1. De avtalsslutande parterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att möjliggöra användning av teknik för videoöverföring mellan varje medlemsstat och Amerikas förenta stater för att i ett förfarande där ömsesidig rättslig hjälp kan ges ta upp vittnesmål från ett vittne eller en expert i den anmodade staten, i den mån sådan hjälp för närvarande inte är möjlig. I den mån de inte anges särskilt i denna artikel, skall de närmare villkoren för förfarandet överensstämma med de villkor som föreskrivs enligt det tillämpliga avtal om ömsesidig rättslig hjälp som är i kraft mellan de berörda staterna, eller enligt den anmodade statens lagstiftning, beroende på vilket som är tillämpligt.

2. Såvida inte den ansökande och den anmodade staten enas om något annat, skall den ansökande staten stå för kostnaderna i samband med installationen och skötseln av videoöverföringen. Övriga kostnader som uppstår medan hjälpen lämnas

(inklusive kostnader i samband med deltagarnas resor i den anmodade staten) skall bestridas i överensstämmelse med de tillämpliga bestämmelserna i det avtal om ömsesidig rättslig hjälp som är i kraft mellan de berörda staterna eller, i avsaknad av ett sådant avtal, såsom den ansökande och den anmodade staten överenskommer.

3. Den ansökande och den anmodade staten får samråda för att underlätta lösningen av sådana juridiska, tekniska eller logistiska problem som kan uppstå när framställningen verkställs.

4. Utan att det påverkar behörigheten enligt den ansökande statens lag skall avsiktligt felaktiga utsagor eller andra fel som begås av vittnet eller experten under videokonferensen kunna bestraffas i den anmodade staten på samma sätt som om de begåtts under nationella rättsliga förfaranden.

5. Denna artikel skall inte påverka användningen av andra, enligt tillämpligt avtal eller tillämplig lagstiftning, tillgängliga metoder för upptagning av vittnesmål i den anmodade staten.

6. Denna artikel skall inte påverka tillämpningen av sådana bestämmelser i bilaterala avtal om ömsesidig rättslig hjälp mellan medlemsstater och Amerikas förenta stater som nödvändiggör eller tillåter användning av videokonferens teknik för andra syften än som anges i punkt 1, inklusive för identifiering av personer eller föremål eller upptagning av utsagor för en utredning. Om detta inte redan föreskrivs i ett tillämpligt avtal eller i tillämplig lagstiftning, får en stat tillåta användning av videokonferens teknik i sådana fall.

Artikel 7

Påskyndat översändande av framställningar

Framställningar om ömsesidig rättslig hjälp och meddelanden i samband med dessa får översändas genom snabba kommunikationsmedel, inbegripet fax och e-post, varvid en formell bekräftelse skall följa om den anmodade staten kräver detta. Den anmodade staten får besvara framställningen genom sådana snabba kommunikationsmedel.

Artikel 8

Ömsesidig rättslig hjälp till administrativa myndigheter

1. Ömsesidig rättslig hjälp skall även lämnas till en nationell administrativ myndighet som utreder beteenden som kan bli föremål för åtal eller som kan överföras till brottsutredande myndigheter eller åklagarmyndigheter i enlighet med dess specifika administrativa eller författningsmässiga bemyndigande för detta. Ömsesidig rättslig hjälp kan även lämnas till andra administrativa myndigheter under sådana förhållanden. Hjälp skall inte lämnas i ärenden som den administrativa myndigheten inte förväntar sig skall leda till åtal eller, i tillämpliga fall, hänskjutas till domstol.

2. a) En framställning om hjälp enligt denna artikel skall översändas mellan de centrala myndigheter som utsetts enligt det bilaterala avtal om ömsesidig rättslig hjälp som är i kraft mellan de berörda staterna, eller mellan andra myndigheter som de centrala myndigheterna har enats om.

b) Om ett avtal saknas skall framställningar översändas mellan United States Department of Justice och justitieministeriet, eller, enligt artikel 15.1, ett jämförbart ministerium i den berörda medlemsstaten vilket ansvarar för översändandet av framställningar om ömsesidig rättslig hjälp, eller mellan andra myndigheter som Department of Justice och ministeriet enas om.

3. De avtalsslutande parterna skall vidta åtgärder för att undvika att anmodade stater genom tillämpning av denna artikel åläggs mycket stora bördor. Om resultatet ändå blir mycket stora bördor för den anmodade staten, skall de avtalsslutande parterna omedelbart samråda för att underlätta tillämpningen av denna artikel, bland annat genom att vidta sådana åtgärder som kan krävas för att minska aktuella och framtida bördor.

Artikel 9

Begränsningar av användningen för att skydda personuppgifter och andra uppgifter

1. Den ansökande staten får använda bevismaterial eller information som erhållits från den anmodade staten

- a) vid sina brottsutredningar och rättsliga förfaranden,
- b) för att förebygga ett överhängande och allvarligt hot mot sin allmänna säkerhet,
- c) för rättsliga eller administrativa förfaranden som inte gäller brottmål men som är direkt kopplade till de utredningar eller förfaranden,
 - i) som anges i led a, eller
 - ii) för vilka ömsesidig rättslig hjälp lämnats enligt artikel 8,
- d) för varje annat ändamål, om informationen eller bevismaterialet har offentliggjorts inom ramen för de förfaranden för vilka de överlämnats, eller i någon av de situationer som anges i led a, b och c, samt
- e) för varje annat ändamål, endast med föregående samtycke från den anmodade staten.

2. a) Denna artikel skall inte hindra den anmodade staten från att införa ytterligare villkor i ett särskilt fall, om den särskilda framställningen om hjälp inte kan uppfyllas utan dessa villkor. Om ytterligare villkor har införts i enlighet med detta led, får den anmodade staten begära att den ansökande staten lämnar upplysning om hur bevismaterialet eller informationen används.

b) Den anmodade staten får inte införa allmänna begränsningar beträffande den ansökande statens rättsliga standarder för behandling av personuppgifter som ett villkor enligt led a för att tillhandahålla bevismaterial eller information.

3. Om den anmodade staten efter att ha lämnat uppgifter till den ansökande staten blir medveten om förhållanden som kan ge den anledning att i ett särskilt fall kräva ett ytterligare villkor, kan den anmodade staten samråda med den ansökande staten för att avgöra i vilken mån bevismaterialet och informationen kan skyddas.

4. En anmodad stat får i stället för denna artikel tillämpa den bestämmelse om begränsningar av användningen som återfinns i det tillämpliga bilaterala avtalet om ömsesidig rättslig hjälp, om detta medför att användningen av information och bevismaterial begränsas i mindre utsträckning än genom denna artikel.

5. Om ett bilateralt avtal om ömsesidig rättslig hjälp som är i kraft mellan en medlemsstat och Amerikas förenta stater den dag detta avtal undertecknas ger möjlighet att begränsa skyldigheten att lämna hjälp som rör vissa skattebrott, får den berörda medlemsstaten vid den utväxling av skriftliga instrument med Amerikas förenta stater som beskrivs i artikel 3.2 ange att medlemsstaten kommer att fortsätta att tillämpa bestämmelsen om begränsningar av användningen enligt det avtalet.

Artikel 10

Den ansökande statens begäran om sekretess

Den anmodade staten skall göra sitt yttersta för att iaktta sekretess i fråga om en framställning och dess innehåll, om den ansökande staten begär detta. Om en framställning inte kan verkställas utan att den begärda sekretessen bryts, skall den centrala myndigheten i den anmodade staten informera den ansökande staten, som sedan skall avgöra huruvida framställningen likväl bör verkställas.

Artikel 11

Samråd

De avtalsslutande parterna skall i förekommande fall samråda för att möjliggöra att detta avtal utnyttjas så effektivt som möjligt och även för att underlätta lösningen av tvister om tolkningen eller tillämpningen av avtalet.

Artikel 12

Tidsmässig tillämpning

1. Detta avtal skall tillämpas på brott som begås såväl före som efter avtalets ikraftträdande.

2. Detta avtal skall tillämpas på framställningar om ömsesidig rättslig hjälp som görs efter avtalets ikraftträdande. Artiklarna 6 och 7 i avtalet skall emellertid tillämpas på framställningar som inte har avgjorts i en anmodad stat vid den tidpunkt då avtalet träder i kraft.

Artikel 13

Icke -avvikelse

Med förbehåll för artikel 4.5 och artikel 9.2 b skall detta avtal inte hindra den anmodade staten från att åberopa skäl för att vägra hjälp med hänvisning till ett bilateralt avtal om ömsesidig rättslig hjälp eller, i avsaknad av ett avtal, sina tillämpliga rättsliga principer, inbegripet om verkställandet av framställningen skulle kunna skada dess suveränitet, säkerhet, allmänna ordning eller andra väsentliga intressen.

Artikel 14

Framtida bilaterala avtal om ömsesidig rättslig hjälp som ingås med medlemsstater

Detta avtal skall inte utesluta att bilaterala avtal mellan en medlemsstat och Amerikas förenta stater ingås efter detta avtals ikraftträdande, förutsatt att de är förenliga med detta avtal.

Artikel 15

Utsedd myndighet och underrättelse

1. Om något annat ministerium än justitieministeriet har utsetts i enlighet med artikel 8.2 b skall Europeiska unionen underrätta Amerikas förenta stater om vilket ministerium som utsetts, innan den utväxling av skriftliga instrument mellan Amerikas förenta stater och medlemsstaterna som avses i artikel 3.3 äger rum.

2. De avtalsslutande parterna skall, på grundval av samråd dem emellan om vilka nationella myndigheter som skall utses i enlighet med artikel 4.3 för att ansvara för utredning och beivrande av brott, underrätta varandra om vilka nationella myndigheter de på så sätt har utsett, innan den utväxling av skriftliga instrument som avses i artikel 3.2 och 3.3 äger rum mellan medlemsstaterna och Amerikas förenta stater. Europeiska unionen skall före utväxlingen underrätta Amerikas förenta stater om vilka centrala myndigheter enligt artikel 4.3 som utsetts när det gäller medlemsstater som inte har ingått något avtal om ömsesidig rättslig hjälp med Amerikas förenta stater.

3. De avtalsslutande parterna skall underrätta varandra om eventuella begränsningar som åberopas enligt artikel 4.4, innan den utväxling av skriftliga instrument som avses i artikel 3.2 och 3.3 äger rum mellan medlemsstaterna och Amerikas förenta stater.

Artikel 16

Territoriell tillämpning

1. Detta avtal skall

a) gälla för Amerikas förenta stater,

b) när det gäller Europeiska unionen

— gälla för medlemsstaterna,

— gälla för territorier för vilkas yttre förbindelser en medlemsstat ansvarar, eller länder som inte är medlemsstater men för vilka en medlemsstat har andra skyldigheter avseende yttre förbindelser, om de avtalsslutande parterna enas om detta genom utväxling av en diplomatisk not som vederbörligen bekräftas av den berörda medlemsstaten.

2. Tillämpningen av detta avtal på ett territorium eller land till vilket utvidgning har ägt rum i enlighet med punkt 1 b, kan avslutas sex månader i förväg av endera avtalsslutande parten genom en skriftlig anmälan på diplomatisk väg till den andra avtalsslutande parten, som vederbörligen bekräftas av den berörda medlemsstaten och Amerikas förenta stater.

Artikel 17

Översyn

De avtalsslutande parterna har enats om att genomföra en översyn av detta avtal senast fem år efter dess ikraftträdande. Översynen skall i synnerhet röra avtalets genomförande i praktiken och kan även omfatta sådana frågor som vilka konsekvenser innehållet i detta avtal får för Europeiska unionens vidare utveckling.

Artikel 18

Ikraftträdande och upphörande

1. Detta avtal träder i kraft den första dagen efter den tredje månaden efter den dag då de avtalsslutande parterna utväxlat instrument som anger att de har avslutat sina interna förfaranden i detta syfte. Dessa instrument skall även ange att de åtgärder som anges i artikel 3.2 och 3.3 har avslutats.

2. En avtalsslutande part kan säga upp avtalet när som helst genom en skriftlig anmälan till den andra parten, varvid uppsägningen får verkan sex månader efter dagen för anmälan.

Till bevis härpå har undertecknade befullmäktigade undertecknat detta avtal.

Som skedde i Washington D.C. den tjugofemte juni tjugohundratre i två exemplar på danska, engelska, finska, franska, grekiska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska språken, vilka alla texter är lika giltiga.

Por la Unión Europea

For Den Europæiske Union

Für die Europäische Union

Για την Ευρωπαϊκή Ένωση

For the European Union

Pour l'Union européenne

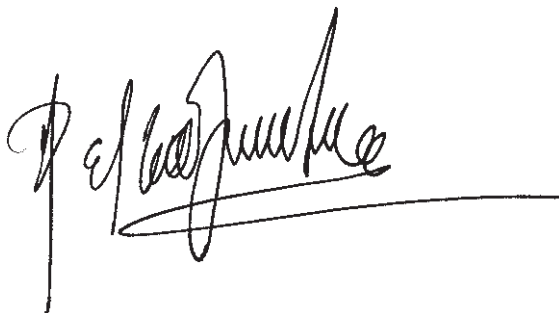
Per l'Unione europea

Voor de Europese Unie

Pela União Europeia

Euroopan unionin puolesta

På Europeiska unionens vägnar

Por los Estados Unidos de América

For Amerikas Forenede Stater

Für die Vereinigten Staaten von Amerika

Για τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής

For the United States of America

Pour les États-Unis d'Amérique

Per gli Stati Uniti d'America

Voor de Verenigde Staten van Amerika

Pelos Estados Unidos da América

Amerikan yhdysvaltojen puolesta

På Amerikas förenta staters vägnar

Förklarande not om avtalet om ömsesidig rättslig hjälp mellan Europeiska unionen och Amerikas förenta stater

Denna not återspeglar överenskommelser mellan de avtalsslutande parterna om tillämpningen av vissa bestämmelser i avtalet om utlämning mellan Europeiska unionen och Amerikas förenta stater (nedan kallat "avtalet").

Beträffande artikel 8

När det gäller ömsesidig rättslig hjälp till administrativa myndigheter enligt artikel 8.1 medför den första meningen i artikel 8.1 en skyldighet att lämna ömsesidig rättslig hjälp till ansökande amerikanska federala administrativa myndigheter och ansökande nationella administrativa myndigheter i EU:s medlemsstater. I enlighet med den andra meningen i den punkten kan ömsesidig rättslig hjälp även lämnas till andra – alltså icke-federala eller lokala – administrativa myndigheter. Denna bestämmelse omfattas dock av den anmodade statens skönsmässiga bedömning.

Parterna är eniga om att ömsesidig rättslig hjälp enligt den första meningen i artikel 8.1 skall lämnas till en ansökande administrativ myndighet som vid den tid då ansökan görs genomför utredningar eller driver förfaranden i syfte att väcka åtal för brott eller hänskjuta det utredda beteendet till de behöriga lagförande myndigheterna inom ramen för sitt lagstadgade mandat i enlighet med nedanstående närmare beskrivning. Det faktum att åtal för brott övervägs vid den tid då ansökan görs utesluter inte att den myndigheten kan använda sig av andra påföljder än straffrättsliga sådana. Följaktligen kan ömsesidig rättslig hjälp som erhålls i enlighet med artikel 8.1 få den ansökande administrativa myndigheten att dra den slutsatsen att straffrättsligt förfarande eller hänskjutande till en lagförande myndighet inte är lämpligt. Dessa tänkbara konsekvenser påverkar inte de avtalsslutande parternas skyldighet att lämna hjälp enligt denna artikel.

Den ansökande administrativa myndigheten får emellertid inte utnyttja artikel 8.1 för att begära hjälp i fall då straffrättsliga förfaranden eller hänskjutande till lagförande myndigheter inte övervägs eller i frågor då det beteende som utreds inte kan bli föremål för straffrättsliga påföljder eller hänskjutande till lagförande myndigheter enligt den ansökande statens lag.

Europeiska unionen erinrar om att innehållet i avtalet för unionens del omfattas av bestämmelserna om polisiärt och rättsligt samarbete i avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen och att avtalet har ingåtts inom ramen för dessa bestämmelser.

Beträffande artikel 9

Syftet med artikel 9.2 b är att garantera att rättslig hjälp endast i undantagsfall får vägras med hänvisning till skydd av personuppgifter. En sådan situation kan uppstå om vid en vägning av de viktiga intressen som berörs i ett särskilt fall (å ena sidan allmänintressen, inbegripet sund rättskipning, å andra sidan skydd av privatlivet) utlämnande av de särskilda uppgifter som begärs av den ansökande staten skulle ge upphov till svårigheter som är så grundläggande att den anmodade staten anser att de omfattas av vägran på grund av skydd av väsentliga intressen. En bred, kategorisk eller systematisk tillämpning av uppgiftsskyddsprincipen av den anmodade staten i syfte att vägra samarbete utesluts härmed. Det faktum att den ansökande och den anmodade staten har olika system för skydd av uppgifter (t.ex. att den ansökande staten inte har något som motsvarar en dataskyddsmyndighet) eller olika metoder för att skydda personuppgifter (t.ex. att den ansökande staten använder andra medel än radering för att skydda integriteten och korrektheten hos de personuppgifter som mottas av de brottsbekämpande myndigheterna) får inte i sig införas som tilläggsvillkor enligt artikel 9.2 a.

Beträffande artikel 14

I artikel 14 föreskrivs det att detta avtal inte skall utesluta att bilaterala avtal mellan en medlemsstat och Amerikas förenta stater ingås efter detta avtals ikraftträdande, förutsatt att de är förenliga med detta avtal.

Om någon bestämmelse i detta avtal ger upphov till en tillämpningssvårighet för antingen Amerikas förenta stater eller en eller flera medlemsstater bör en sådan svårighet i första hand om möjligt lösas genom samråd mellan den eller de berörda medlemsstaterna och Amerikas förenta stater eller, om så är lämpligt, genom de samrådsförfaranden som anges i detta avtal. När det inte är möjligt att hantera en sådan tillämpningssvårighet uteslutande genom samråd, är det förenligt med avtalet att låta framtida bilaterala avtal mellan den eller de berörda medlemsstaterna och Amerikas förenta stater fastställa en operativt genomförbar alternativ mekanism där syftet med den särskilda bestämmelse i förhållande till vilken svårigheten har uppstått.
